

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
92 152/2008-606/XXVII.vyř.

Praha
23. prosince 2009

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve spojeném správním řízení zahájeném na návrh navrhovatele, společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, (dále jen „navrhovatel“), proti odpůrci, společnosti Vodafone Czech Republic a.s., IČO: 257 88 001, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167, (dále jen „odpůrce“), ve věci sporu o zaplacení ceny za přenesená mobilní telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2007, ve výši 190 624 398,30 Kč vč. DPH s příslušenstvím, toto

rozhodnutí:

- Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit za přenesená telefonní čísla v období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 v části vyhovuje tak, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku 41 895 187,60 Kč vč. DPH do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí spolu se zákonným úrokem z prodlení takto:

dlužná částka vč. DPH	období	datum splatnosti	zákonný roční úrok z prodlení ve výši od - do	
266 107,80 Kč	01/2006	17.3.2006	9,00%	od 18.3.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 766 140,88 Kč	02/2006	13.4.2006	9,00%	od 14.4.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6. 2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 932 540,96 Kč	03/2006	14.5.2006	9,00%	od 15.5.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007

			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 065 178,52 Kč	04/2006	11.6.2006	9,00%	od 12.6.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 103 425,12 Kč	05/2006	13.7.2006	9,00%	od 14.7.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
954 013,48 Kč	06/2006	9.8.2006	9,00%	od 10.8.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
709 668,40 Kč	07/2006	10.9.2006	9,00%	od 11.9.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 086 503,32 Kč	08/2006	15.10.2006	9,00%	od 16.10.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne tohoto rozhodnutí,
903 386,12 Kč	09/2006	11.11.2006	9,00%	od 12.11.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007

			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6. 2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 110 674,60 Kč	10/2006	6.12.2006	9,00%	od 7.12.2006 do 31.12.2006*
			9,50%	od 1.1.2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
990 774,96 Kč	11/2006	12.1.2007	9,50%	od 13.1. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 508 320,24 Kč	12/2006	7.2.2007	9,50%	od 8.2. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 889 881,84 Kč	1/2007	16.3.2007	9,50%	od 17.3. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 155 866,04 Kč	02/2007	11.4.2007	9,50%	od 12.4. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6. 2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6. 2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 220 540,16 Kč	03/2007	12.5.2007	9,50%	od 13.5. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009

			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 054 021,08 Kč	04/2007	3.6.2007	9,50%	od 4.6. 2007 do 30.6.2007
			9,75%	od 1.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 230 812,24 Kč	05/2007	14.7.2007	9,75%	od 15.7.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 038 194,08 Kč	06/2007	3.8.2007	9,75%	od 4.8.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 053 545,08 Kč	07/2007	5.9.2007	9,75%	od 6.9.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 303 949,64 Kč	08/2007	6.10.2007	9,75%	od 7.10.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 299 403,84 Kč	09/2007	3.11.2007	9,75%	od 4.11.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 620 027,92 Kč	10/2007	5.12.2007	9,75%	od 6.12.2007 do 31.12.2007
			10,50%	od 1.1.2008 do 30.6.2008
			10,75%	od 1.7.2008 do 31.12.2008
			9,25%	od 1.1.2009 do 30.6.2009
			8,50%	od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,

1 482 078,36 Kč	11/2007	4.1.2008	10,50% od 5.1.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 654 771,16 Kč	12/2007	13.2.2008	10,50% od 14.2.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
2 227 075,48 Kč	01/2008	7.3.2008	10,50% od 8.3.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 640 786,28 Kč	02/2008	13.4.2008	10,50% od 14.4.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 512 647,08 Kč	03/2008	3.5.2008	10,50% od 4.5.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
2 000 237,68 Kč	04/2008	4.6.2008	10,50% od 5.6.2008 do 30.6.2008 10,75% od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6.2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 664 091,24 Kč	05/2008	5.7.2008	10,75% od 6.7.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6. 2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí
1 464 552,04 Kč	06/2008	3.8.2008	10,75% od 4.8.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6. 2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,
1 985 971,96 Kč	07/2008	14.9.2008	10,75% od 15.9.2008 do 31.12.2008 9,25% od 1.1.2009 do 30.6. 2009 8,50% od 1.7.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí,

*/ v roce 2006 byl roční zákonný úrok shodný pro obě kalendářní pololetí

a dále za dobu ode dne následujícího po dni vydání tohoto rozhodnutí do zaplacení pak roční úrok z prodlení z částky 41 895 187,60 Kč vč. DPH ve výši roční úrokové sazby, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

2. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se část návrhu navrhovatele, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku 148 729 210,70 Kč vč. DPH s příslušenstvím, zamítá.
3. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích se náhrada nákladů řízení žádnému účastníku nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 29. 4. 2008 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. 39 516/2008-606 o povinnosti odpůrce zaplatit cenu za službu přenesení telefonního mobilního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za období od ledna 2006 do března 2008, ve výši 156 478 187,25 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě úroku z prodlení ve výši 0,05 % za každý i započatý den zpoždění platby a o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli náhradu nákladů správního řízení, a to vše do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

Ve svém návrhu navrhovatel uvádí, že v souladu s § 34 zákona o elektronických komunikacích poskytuje službu „Přenositelnost telefonních čísel“, ale odpůrce za tuto službu – přenesení čísla, odmítá platit. Uvádí, že s odpůrcem o ceně za předmětnou službu jednal, protože se však na ceně za tuto službu neshodli, navrhovatel účtoval a nadále účtuje odpůrci cenu dle své platné referenční nabídky (prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo a postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo), ale odpůrce s účtovanou cenou nesouhlasí a faktury za poskytnutou službu neplatí. Uvedená pohledávka je za období od 1. 1. 2006 do 31. 3. 2008 a dále k ní náleží příslušenství, tj. úrok z prodlení ve výši 0,05 % za každý i započatý den zpoždění platby. Zároveň navrhovatel upozornil, že je pravděpodobné, že v průběhu správního řízení svůj návrh ještě doplní - rozšíří o další odpůrcem nezaplacené faktury. V návrhu na zahájení správního řízení navrhovatel uvedl přehled 27 neuhrazených faktur – daňových dokladů za období leden 2006 až březen 2008 a zároveň uvedené faktury doložil. Oprávněnost správního orgánu k rozhodnutí uvedeného sporu podle § 127 zákona o elektronických komunikacích zdůvodnil navrhovatel tím, že se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti a týká se povinností uložených v § 34 zákona o elektronických komunikacích.

Vyjádření odpůrce ke správnímu řízení obdržel správní orgán dne 21. 5. 2008. V něm odpůrce uvádí, že petit navrhovatele nespočívá v povinnosti stanovené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Z podání navrhovatele vyplývá, že důvodem pro účtování uvedených cen za přenesení čísla je skutečnost, že se na ceně obě společnosti nedohodly a že uvedené ceny jsou součástí referenční nabídky navrhovatele. V daném případě je navrhovatel v postavení opouštěného operátora a odpůrce v roli přejímajícího operátora. Zákon o elektronických komunikacích v žádném svém ustanovení, podle odpůrce, nezakotvuje povinnost přejímajícího operátora, aby v rámci přenositelnosti čísla platil cenu stanovenou opouštěným operátorem v jím vydané referenční nabídce. Naopak příslušné opatření obecné povahy upravující přenositelnost předpokládá uzavření dodatku k propojovacím smlouvám, který by upravil přenášení čísel v souladu s tímto opatřením, včetně cen. Dodatek mezi oběma společnostmi uzavřen nebyl (v době podání návrhu a vyjádření odpůrce). Jak vyplývá z jiného správního řízení, které se vedlo rovněž u správního orgánu pod čj. 875/2006-610, a ve kterém navíc správní orgán dospěl k diametrálně odlišné ceně, než kterou požaduje navrhovatel v tomto návrhu na zahájení správního řízení. Odpůrce odmítá platit cenu navrhovateli, který si ji sám stanovil, a která je v rozporu s příslušným opatřením obecné povahy. Žádost navrhovatele pak postrádá právní titul, resp. uvedený titul je zjevně v rozporu s příslušným opatřením obecné povahy.

Správní orgán následně vyzval navrhovatele, aby doplnil návrh na zahájení správního řízení v tom, že doloží právní titul, na základě kterého se domáhá úhrady požadované částky za přenesená čísla.

Navrhovatel doplnil návrh na zahájení správního řízení dopisem ze dne 2. 6. 2008 tak, že zopakoval, že dodatek nebyl pro služby spojené s přenositelností čísel uzavřen pro sporné otázky, a proto bylo na návrh odpůrce zahájeno správní řízení čj. 875/2006-610 u správního orgánu, které v době vyjádření nebylo ukončeno. Dále navrhovatel uvedl, že jediným právním titulem pro poskytování předmětné služby ve vztahu ke stanovení její ceny je zákon o elektronických komunikacích, a to zejména § 34 odst. 4 a navazující opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, konkrétně článek 13, který řeší cenu za přenos čísla mezi opouštěným a přejímajícím operátorem a dále § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích.

Navrhovatel při seznámení s podklady rozhodnutí dne 7. 7. 2008 uvedl do protokolu, že nesouhlasí s vyjádřením odpůrce, a to, že není dána působnost Českého telekomunikačního úřadu, jako správního orgánu, rozhodnout tento spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel již ve svém podání uvedl, že se jedná o službu, kterou je povinen poskytovat na základě § 34 zákona o elektronických komunikacích. Cena, kterou si navrhovatel účtoval, je v souladu s opatřením obecné povahy nákladově orientovaná a nejedná se o cenu, která je v rozporu s právními předpisy. Obecně nelze službu poskytovat bezúplatně a je povinností druhé strany, která službu využívá, hradit straně, které vznikly náklady s poskytnutím služby, cenu stanovenou podle příslušných ustanovení zákona. Navrhovatel proto trvá na všech svých tvrzeních, která uvedl ve svém podání.

Odpůrce při seznámení s podklady rozhodnutí dne 16. 7. 2008 zopakoval své stanovisko, které uvedl ve vyjádření k zahájenému správnímu řízení.

Dne 29. 7. 2008 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítl s odůvodněním, že navrhovatel neunesl své důkazní břemeno, tj. neprokázal právní titul, na základě kterého se domáhá úhrady částky za přenesená čísla za období od ledna 2006 do března 2008 v celkové výši 156 478 187,25 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě úroku z prodlení. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že navrhovatel neprokázal, jakou cenu si s odpůrcem sjednal ve smyslu § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a ani, že požadovaná cena za přenesení čísla podle platné referenční nabídky (prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo a postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo) je nákladově orientovaná.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal navrhovatel rozklad, na základě kterého bylo rozhodnutím o rozkladu správním orgánem II. stupně zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu byla vrácena k doplnění řízení, ve kterém se má správní orgán I. stupně zabývat tím, že za poskytnutou službu navrhovateli úhrada náleží, neboť se navrhovatel snažil o sjednání ceny a o uzavření dodatku na službu přenesení telefonního čísla. Zároveň ve svém rozhodnutí správní orgán II. stupně uvedl, že lze dovodit, že cena požadovaná navrhovatelem co do výše není oprávněná, neboť se nejedná o cenu nákladově orientovanou stanovenou v souladu s § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, a proto by měl správní orgán ve svém novém rozhodnutí určit rozsah kompenzace, která navrhovateli za splnění zákonem dané povinnosti náleží.

Před vydáním pravomocného rozhodnutí správního orgánu II. stupně, kterým se zrušilo rozhodnutí správního orgánu I. stupně čj. 39 516/2008-606/V.vyř. ze dne 16. 10. 2008, zahájil správní orgán I. stupně dne 29. 10. 2008 na návrh navrhovatele sporné správní řízení čj. 92 152/2008-606 o povinnosti odpůrce zaplatit cenu za službu přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za období od 1. 4. 2008 do 31. 7. 2008, ve výši 34 146 211,05 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě smluvního úroku z prodlení ve výši 0,05 % za každý i započatý den zpoždění platby a o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli náhradu nákladů správního řízení. Zároveň navrhovatel požádal o spojení tohoto sporného správního řízení se správním řízením vedeným pod čj. 39 516/2008-606, neboť se jedná o stejnou problematiku se stejnými účastníky, ale za jiné (navazující) časové období. Navrhovatel v návrhu na zahájení správního řízení uvedl, že odpůrce odmítl za poskytnutou službu - Přenositelnost telefonních čísel - navrhovateli požadovanou částku uhradit. Účastníci řízení o ceně za předmětnou službu

jednali, ale na její výši se neshodli, proto navrhovatel účtuje odpůrci cenu podle referenční nabídky (prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo a postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo). Odpůrce s požadovanou cenou nesouhlasil a faktury za poskytnutou službu za období od dubna 2008 do července 2008 neuhradil. Dále navrhovatel uvedl, že na základě pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. ze dne 25. 3. 2008 byly správním orgánem stanoveny ceny za přenesení telefonních čísel, a tuto cenu navrhovatel již odpůrci účtuje počínaje obdobím srpen 2008.

K zahájenému správnímu řízení čj. 92 152/2008-606 se dopisem ze dne 14. 11. 2008 vyjádřil odpůrce. Souhlasil se sloučením správních řízení a odkázal se na své vyjádření k správnímu řízení čj. 39 516/2008-606. Dále odpůrce konstatoval, že pokud nebyla cena za sporné období stanovena, protože byla sporná, jedná se o bezdůvodné obohacení. Nárok navrhovatele je nepřezkoumatelný, protože nárokované ceny navrhovatelem nejsou nijakým způsobem osvědčeny ani prokázány. Odpůrce zároveň uplatnil námitku započtení ohledně částky, kterou je navrhovatel povinen hradit odpůrci za poskytnutí služby přenesení telefonního čísla v rozhodném období. Odpůrce ve svém vyjádření dále uvádí, že požaduje, aby ve věci vyúčtování a úhrady služby přenesení telefonního čísla byla symetričnost vzájemně účtované ceny, tj., aby částka účtovaná za přenesení telefonního čísla byla stejná v případě, kdy ji účtuje opouštěný operátor (navrhovatel či odpůrce). Opuštění principu symetrické ceny a direktivní určení rozdílné ceny za stejnou službu pro navrhovatele a odpůrce ze strany správního orgánu by podle názoru odpůrce představovalo v důsledku finanční sankci vůči operátorovi s nižší cenou, který je schopen stejnou službu poskytovat efektivněji s vynaložením nižších nákladů, což by také znamenalo i negativní zásah do hospodářské soutěže a bylo by v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. Výpočet jednotkové ceny za službu přenesení telefonního čísla by měl vycházet ze stejných položek a zahrnovat stejné náklady, proto je nutná bližší specifikace výpočtu této ceny ze strany navrhovatele (specifikace veškerých položek a metoda výpočtu k určení ceny).

Podle názoru odpůrce by po spojení obou správních řízení mělo dojít ze strany správního orgánu k závaznému určení ceny za přenesení telefonního čísla platné pro navrhovatele i odpůrce. Částka hrazená z titulu služby přenesení telefonního čísla by pak měla být určena pouze jako násobek takto určené ceny každého účastníka řízení a rozdílu mezi počtem přenesených telefonních čísel mezi účastníky řízení a hradit by ji měl ten operátor, ke kterému byl přenesen větší počet telefonních čísel.

K vyjádření odpůrce uvedl navrhovatel ve svém dopise ze dne 1. 12. 2008, že trvá na svých vyjádřeních k oběma správním řízením. Nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že návrh navrhovatele je nepřezkoumatelný, protože cena za předmětnou službu, resp. nákladová kalkulace, nebyla osvědčena ani prokázána. Navrhovatel zmíněnou nákladovou kalkulaci předložil ve správním řízení vedeném pod čj. 875/2006-610, ve kterém byl odpůrce účastníkem řízení, proto považuje navrhovatel námitku odpůrce za irelevantní. Dále navrhovatel na námitku odpůrce týkající se započtení částky 4 175 028,33 Kč uvedl, že dal příkaz k jejímu zaplacení a doklad o jejím zaplacení doloží správnímu orgánu po jejím uhrazení, což bylo dne 16. 12. 2008 (doloženo). Navrhovatel zásadně nesouhlasí s požadavkem odpůrce na stanovení symetrické ceny, neboť tato cena v souladu s § 55 zákona o elektronických komunikacích musí být nákladově orientována.

K vyjádření navrhovatele uvedl odpůrce dopisem ze dne 18. 12. 2008, že nárok navrhovatele na úhradu částky 34 146 211,05 Kč s příslušenstvím uplatněný ve správním řízení čj. 92 152/2008-606 je samostatným sporným nárokem a navrhovatel je povinen jeho existenci a výši v době podání návrhu doložit. Podle odpůrce byl předmětný nárok ze strany navrhovatele doložen pouze daňovými doklady za rozhodné období s počtem přenesených čísel s rozdělením na pospaid a prepaid. Daňový doklad sám o sobě není důkazem o nároku navrhovatele. Počet přenesených čísel není ze strany navrhovatele doložen, není uvedeno, zda se jedná o skutečně přenesená telefonní čísla nebo jde o počet autorizovaných objednávek. Odpůrce odmítá vyúčtování na principu autorizovaných objednávek a trvá na úhradě za skutečně přenesená telefonní čísla. Předmětný nárok je podle názoru odpůrce nutno doložit samotnou kalkulací výpočtu, jelikož jde o skutečnost, která je základem sporu v řízení čj. 92 152/2008-606. Dále odpůrce uvedl, že navrhovateli musí být známo, že jednotková cena za přenesení čísla

navrhovatele, jako opuštěného operátora, je v jiném správním řízení vypočtena ve výrazně nižší sazbě podle kalkulace na základě principů nákladově orientované ceny v souladu s § 55 zákona o elektronických komunikacích. Proto by mělo i v tomto řízení dojít k redukci nároku navrhovatele, a proto se odpůrci jeví nárok navrhovatele jako spekulativní. Požadavek symetričnosti ceny za přenesení telefonního čísla považuje odpůrce za zásadní s ohledem na principy hospodářské soutěže a zásadu dobrých mravů. Podle názoru odpůrce § 55 zákona o elektronických komunikacích nebrání určení symetrické ceny splňující stanovené parametry výpočtu.

V závěru svého vyjádření odpůrce uvedl, že jeho námitka započtení byla vyslovena bez přesné specifikace výše započtení, a proto je ze strany navrhovatele předčasné provedení eventuelní platby, a to vzhledem k tomu, že odpůrcem kalkulovaná cena za přenesení jednoho telefonního čísla je v částce 809,- Kč. Odpůrce uvedl, že z uvedeného důvodu uplatňuje návrh započtení své pohledávky z titulu neuhrazených plateb za přenesení telefonního čísla ve výši 809,- Kč s tím, že přesnou výši pohledávky doloží v nejbližší době správnímu orgánu.

Dopisem ze dne 12. 1. 2009 se vyjádřil navrhovatel k námitkám odpůrce. Uvedl, že trvá na svých předchozích vyjádřeních a důkazech předložených v rámci řízení 39 516/2008-606, protože předpokládá spojení obou řízení. Nesouhlasí s tím, že je jeho návrh nepřezkoumatelný, protože nebyla doložena nákladová kalkulace požadované ceny. Nákladová kalkulace ceny byla předložena ve správním řízení čj. 875/2006-610, ve kterém byl odpůrce účastníkem řízení, není tudíž třeba prokazovat skutečnosti, které jsou správnímu orgánu známy z jeho úřední činnosti. K požadavku započtení dlužné částky ve výši 4 175 028,33 Kč navrhovatel uvedl, že cena ani pohledávka za službu odpůrce není předmětem tohoto ani jiného správního řízení. Dále navrhovatel uvedl, že uvedenou částku zaplatil na základě faktur, které mu odpůrce vystavil. Nesouhlasí se spekulativním požadavkem odpůrce na stanovení symetrické ceny a uvádí, že cena je řešena v § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a tato cena musí být nákladově orientovaná, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit rizika. Stanovením symetrické ceny by uvedené ustanovení zákona nebylo naplněno. Odpůrce svým vyjádřením odmítá skutečnost, že náklady, návratnost i rizika mohou mít různí operátoři různé.

Po obdržení spisu čj. 39 516/2008-606, vráceného správním orgánem II. stupně, správní orgán I. stupně vyrozuměl účastníky řízení o novém projednání věci dopisem ze dne 13. 1. 2009.

Dále správní orgán I. stupně rozhodl usnesením podle § 140 odst. 1 správního řádu ze dne 14. 1. 2009, které se poznamenává pouze do spisu, o spojení správních řízení vedených pod čj. 39 516/2008- 606 a pod čj. 92 152/2008-606 s tím, že se spojená řízení budou dále vést ve společném řízení pod čj. 92 152/2008-606. O tomto spojení řízení informoval správní orgán účastníky řízení dopisem ze dne 19. 1. 2009.

Správní orgán dále vyzval navrhovatele, aby doložil počty přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za předmětné období (od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008)

Na základě této výzvy navrhovatel v dopise ze dne 11. 3. 2009 uvedl, že požadované počty přenesených telefonních čísel jsou správnímu orgánu známy, neboť byly uváděny v příloze každé faktury podle skupin s ohledem na rozdílné ceny za postpaid a prepaid, přesto uvedl přehled počtu přenesených telefonních čísel za jednotlivé měsíce.

K tomuto se vyjádřil odpůrce až svým dopisem ze dne 28. 4. 2009. Uvedl, že trvá na tom, že nárok navrhovatele je v tomto řízení samostatným nárokem, a navrhovatel je povinen doložit jeho existenci a výši. Počet skutečně přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele není podle tvrzení odpůrce nijak doložen. Není uvedeno, zda se jedná o skutečně přenesená telefonní čísla nebo se jedná o čísla uvedená v autorizovaných objednávkách, navrhovatel pouze dokládá rozdělení na postpaid a prepaid. Odpůrce odmítá vyúčtování založené na principu autorizovaných objednávek a trvá na úhradě za skutečně přenesená telefonní čísla. Z tohoto důvodu odpůrce rozporuje počet přenesených čísel, který uvedl navrhovatel v předmětných fakturách a které fakturuje ve výši ceny za uskutečněný přenos telefonního čísla. Podle údajů odpůrce z jeho databáze je počet skutečně přenesených telefonních čísel jiný,

podstatně nižší, než uvádí navrhovatel, a proto by měl navrhovatel prokázat, že jím udávaný počet je počet přenesených čísel, u nichž teprve vzniká nárok na úhradu ceny.

Pokud se jedná o námitku započtení, tak odpůrce uvedl, že zaslal navrhovateli dodatečné vyúčtování portovaných čísel, které navrhovatel neuhradil. Z tohoto titulu uplatňuje odpůrce návrh započtení pohledávky odpůrce za navrhovatelem z titulu neuhrazených plateb za přenesená mobilní telefonní čísla v celkové výši 53 983 638,38 Kč vč. DPH. Odpůrce uvádí, že vystavil dobropisy k fakturám založeným na kalkulaci jednotkové ceny 65,- Kč (jednoduchá objednávka), resp. 100,- Kč (komplexní objednávka) a následně vydal faktury vystavené na základě jednotkové ceny 809,- Kč za přenesené telefonní číslo s tím, že těmito novými fakturami byla doučtována zbylá část pohledávky odpůrce z titulu poskytování služby přenesení telefonního čísla v rozhodném období. Toto odpůrce učinil v situaci, kdy bylo zřejmé, že nebyla dosažena dohoda o vzájemně účtované symetrické jednotkové ceně 65,- Kč. Právním titulem předmětného nároku je podle odpůrce přenesení telefonních čísel od odpůrce, jako opouštěného operátora, k navrhovateli, jako přijímajícímu operátorovi, v rozhodném období. Nárok odpůrce na úhradu pohledávky navrhovatelem z daného titulu v plné výši, tj. na základě jednotkové ceny 809,- Kč, byl v době tohoto sporného řízení řádně uplatněn, což představuje z právního pohledu zásadní skutečnost ve vztahu k povinnosti navrhovatele uhradit tuto pohledávku. Skutečnost, že odpůrce vyúčtoval nejprve část svého nároku a později jeho zbytek, není podle názoru odpůrce omezujícím faktorem ve vztahu povinnosti navrhovatele uhradit odpůrci pohledávku v plné výši.

Dále odpůrce ve svém vyjádření zdůvodňuje oprávněnost požadavku na symetričnost cen s odkazem na § 5 a 6 zákona o elektronických komunikacích s tím, že je nutno respektovat smysl a účel institutu přenositelnosti čísla, kterým je zejména prosoutěžní podpora migrace účastníků mezi operátory. Podle dosud uplatněného principu v rozhodnutí správního orgánu čj. 875/2006-610/XXI.vyř. ze dne 25. 3. 2008 platí, že cena za přenesení telefonního čísla přenesená na konkurenta je tím vyšší, čím méně zákazníků odchází od daného operátora. Operátor je tedy motivován co nejvíce ztížit podmínky odchodu a své zákazníky od přenesení telefonního čísla odradit, což je v rozporu s účelem přenositelnosti čísla. Podle principu právní úpravy ES má být cena stanovena takovým způsobem, aby spotřebitelé nebyli odrazeni od využívání možnosti přenositelnosti. Odrazení přitom může spočívat, jak v přímém, tak v nepřímém přenesení vysokých nákladů na účastníka, přičemž odpůrce odkázal na rozsudek ESD C-438/04. Podle odpůrce je tedy dostatek důvodů, aby správní orgán v tomto správním řízení hledal jiný postup pro výpočet ceny za portaci mobilní telefonního čísla, než je uvedeno v předmětném rozhodnutí správního orgánu ze dne 25. 3. 2008. V této souvislosti upozornil odpůrce na rozhodování regulačních úřadů členských států EU, např. na rozhodnutí francouzského regulátora č. 2008-0513 ze dne 27. 5. 2008, kterým stanovil výši maximální velkoobchodní ceny za přenesení telefonního čísla 0,5 EUR (doloženo). K podobným závěrům docházejí regulační úřady i v řadě členských zemí EU, což vyplývá z pravidelných zpráv Komise o stavu implementace regulačního rámce (viz 14. Zpráva Komise).

Na základě tohoto vyjádření vyzval správní orgán odpůrce dopisem ze dne 11. 5. 2009, aby vysvětlil správnímu orgánu svůj požadavek na započtení částky 53 983 638,38 Kč, tj. zda se jedná ze strany odpůrce o nový návrh na zahájení správního řízení či nikoliv. Na tento požadavek správního orgánu reagoval odpůrce tak, že doručil správnímu orgánu dne 21. 5. 2009 řádný návrh na zahájení správního řízení ve věci sporu s navrhovatelem o uhrazení částky 53 983 638,38 Kč vč. DPH s příslušenstvím za přenesení telefonních čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele za období od ledna 2006 do července 2008. Správní orgán na základě tohoto návrhu zahájil samostatné správní řízení čj. 45 732/2009-606.

Dále správní orgán vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k námitkám odpůrce uvedeným v dopise ze dne 28. 4. 2009, zejména k počtu skutečně přenesených telefonních čísel v jednotlivých měsících do sítě odpůrce a zároveň uvedl, pokud k přenesení telefonních čísel došlo i na základě zpracovaných komplexních objednávek, kolik bylo v jednotlivých měsících zpracováno komplexních objednávek, na základě kterých skutečně došlo k přenesení alespoň jednoho telefonního čísla, a kolik bylo v rámci těchto komplexních objednávek takto přeneseno telefonních čísel. Zároveň správní orgán upozornil navrhovatele, že opouštěný operátor je oprávněn účtovat si cenu za přenesení telefonního čísla pouze v případě, že skutečně došlo

k přenesení telefonního čísla k novému operátorovi, což je v souladu s § 34 zákona o elektronických komunikacích a i s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, a nikoliv za úspěšnou autorizaci objednávky, když ještě není jisté, že k přenesení telefonního čísla skutečně dojde.

Dopisem ze dne 13. 5. 2009 se navrhovatel vyjádřil k odpůrcem namítaným skutečností. Prvořadě se navrhovatel odkázal na svá předchozí vyjádření. Dále navrhovatel zpochybnil oprávněnost účtovat si cenu za přenesení telefonního čísla až skutečným přenesením telefonního čísla k jinému operátorovi, neboť opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 takto nedefinuje oprávněnost stanovení předmětné ceny. Uvedl, že teprve změnou uvedeného opatření obecné povahy čj. 110 996/2008-610 ze dne 7. 1. 2009, kdy došlo k doplnění článku 13 o odstavec 3, se specifikuje rozhodný okamžik pro úhradu ceny za přenesení mobilního čísla, tj. skutečným přenesením telefonního čísla, a nikoliv úspěšnou autorizací objednávky. Zároveň navrhovatel upozornil, že účinnost citované změny uvedeného opatření obecné povahy nastává 90 dnem ode dne jejího zveřejnění v Telekomunikačním věstníku, které bylo dne 19. 1. 2009, tudíž účinnost změny nastává až 19. 4. 2009. S ohledem na skutečnost, že spor se týká období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 není možno použít retroaktivně uvedenou změnu opatření obecné povahy. Navrhovatel v uvedeném sporném období účtoval předmětnou službu dle dohodnutých pravidel, tj. bez rozlišení úspěšné autorizace a přenesení, resp. jednoduché a komplexní objednávky, a vedl pouze evidenci rozhodnou pro účtování, a to postpaid a prepaid, kterou předal správnímu orgánu. Dodatečné dělení považuje navrhovatel za účelové a s odpůrcem předloženými počty skutečných portací nesouhlasí. Uvedl, že odpůrce počty přenesených čísel v jednotlivých účetních dokladech sporného období v souladu s postupy stanovenými ve smlouvě o propojení odsouhlasil, protože sporná byla pouze cena. Z uvedeného proto navrhovatel zpětné přehodnocování pravidel pro účtování zásadně odmítá a trvá na podmínkách platných ve sporném období. Navrhovatel pak na základě výzvy správního orgánu uvedl přehled, kolik bylo v jednotlivých měsících zpracováno komplexních objednávek a kolik bylo v rámci těchto komplexních objednávek skutečně přeneseno telefonních čísel. Tento přehled však navrhovatel považuje pouze za orientační a pro řešení sporu za irelevantní.

K námitce odpůrce týkající se započtení pak navrhovatel uvedl, že tvrzení odpůrce o dodatečném vyúčtování portovaných čísel považuje za vykonstruované, a to z důvodu, že v rámci správního řízení nebyla nikdy cena odpůrcem rozporována, a tudíž nemůže být předmětem sporu. Odpůrce, jak uvádí navrhovatel, vždy tvrdil, že jeho jednotková cena je plně v souladu s § 34 zákona elektronických komunikacích a s příslušným opatřením obecné povahy, tj. že tato cena vychází z jeho nákladů.

Dále navrhovatel upozornil na rozpory ve vyjádřeních odpůrce, který na jedné straně tvrdí, že cena byla doučtována poté, kdy bylo zřejmé, že se strany nedohodnou (což bylo známé již v době zahájení správního řízení), ale na druhou stranu ve svém požadavku na zaplacení nové ceny ze dne 7. 1. 2009 uvádí, že změnil cenu (tudíž se nemůže jednat o doučtování) v souladu s principy pravomocných rozhodnutí správního orgánu. Navrhovatel uvedl, že v žádném pravomocném rozhodnutí nejde o uplatnění ceny retroaktivně, ale cena byla vždy stanovena pro futuro. Rovněž odpůrce, jak uvedl navrhovatel, nepodal navrhovateli řádné vysvětlení k námitkám uvedeným v dopise ze dne 11. 2. 2009, kterým navrhovatel vrátil zaslané vrubopisy. S ohledem na uvedené skutečnosti považuje navrhovatel požadavek odpůrce na započtení za neodůvodněný a neprokázaný, a proto žádá správní orgán, aby tento požadavek odpůrce v celém rozsahu zamítl, protože navrhovatel nemá vůči odpůrci žádné pohledávky. Zároveň doložil kopii dokladu o provedené platbě odpůrci dne 16. 12. 2008.

K požadavku odpůrce na symetričnost cen navrhovatel uvedl, že je irelevantní, neboť k naplnění principu a smyslu přenositelnosti telefonních čísel je nezbytné zachovat princip nákladově orientované ceny, jak stanoví evropský regulační rámec a nelze, podle jeho názoru, přihlížet k rozhodovacím praktikám francouzského regulátora, což by i znamenalo popření nezávislosti v rozhodování. Proto považuje navrhovatel požadavek odpůrce na stanovení symetrické ceny za neodůvodněný a neprokázaný, a navrhuje, aby jej správní orgán zamítl.

Na základě uvedeného proto navrhovatel žádá, aby správní orgán vydal rozhodnutí, že odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli pohledávku ve výši 190 624 398,30 Kč s příslušenstvím a náklady správního řízení do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

K vyjádření navrhovatele odpůrce dopisem ze dne 1. 6. 2009 uvedl, že navrhovatel je povinen doložit existenci a výši svého nároku. Dále nesouhlasí s názorem navrhovatele, že stanovení skutečné portace (přenesení telefonního čísla) by bylo zpětným přehodnocováním pravidel pro účtování. V tomto případě se nelze odvolávat na smlouvu o propojení (nebyl uzavřen na tuto službu - přenositelnost mobilních telefonních čísel - dodatek ke smlouvě o propojení). Odpůrce je toho názoru, že úprava příslušného opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 neznamenala změnu věcného stavu ani výkladu, ale jen pro vyjasnění rozdílných názorů uvedla (závazný) názor správního orgánu, který odůvodňuje tím, že se odkazuje na příslušná rozhodnutí sporů, kterými byla účastníkům řízení mj. uložena povinnost uzavřít dodatek upravující přenositelnost mobilních telefonních čísel. Protože podle odpůrce byla tato rozhodnutí správního orgánu deklaratorními rozhodnutími, pak odůvodnění v nich uvedené se musí vztahovat na přenositelnost jako takovou a tedy se vztahuje na dobu již od počátku povinnosti poskytovat službu přenositelnosti čísel (tj. od ledna 2006).

K argumentaci rozhodnutím regulačního úřadu ARCEP odpůrce vedl, že toto uvedl na podporu svých tvrzení, neboť praxe v ČR a ve Francii vychází z jedné směrnice 2002/22/ES a snahou Evropské komise je sblížovat praxi v jednotlivých členských státech, aby pak v praxi nedocházelo k tak rozdílným výsledkům, jako je to např. při implementaci přenositelnosti čísel.

Na základě opětovné výzvy správního orgánu navrhovatel dopisem ze dne 3. 6. 2009 doplnil počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduché objednávky s tím, že počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě komplexní objednávky sdělil správnímu orgánu již dopisem ze dne 13. 5. 2009. Dále uvedl, že podle jeho názoru ze zákona o elektronických komunikacích ani z příslušného opatření obecné povahy nevyplýval rozhodný okamžik pro přenesení telefonního čísla. Tuto zásadu stanovil správní orgán teprve až změnou opatření obecné povahy s účinností od 19. 4. 2009. Proto nelze tuto zásadu uplatňovat zpětně na období, které je předmětem tohoto sporu. Dále navrhovatel uvedl, že z opatření obecné povahy ani ze zákona o elektronických komunikacích nevyplývá jednoznačný výklad, že cena za přenesení telefonního čísla se platí za skutečně přenesené telefonní číslo. Tento názor navrhovatel dovozuje z příslušného výše uvedeného opatření obecné povahy, a to, že toto opatření obecné povahy hovoří o zásadách pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel a nikoliv o zásadách pro účtování ceny mezi podnikateli za přenesení čísla. Dále uvedl, že každý úkon, který byl proveden v souvislosti s poskytnutím služby přenesení čísla má svoji ekonomickou hodnotu, kterou má navrhovatel právo zakalkulovat do ceny služby. Dále navrhovatel uvedl, že správní orgán současně se změnou opatření obecné povahy upravil i model stanovení ceny předmětné služby, a to tak, že v ceně za skutečně přenesené číslo je zahrnuta i poměrná část nákladů na realizaci procesů přenesení čísel, která z různých důvodů v konečné fázi přenesena nebyla. Proto si operátoři za předmětnou službu účtovali jak za skutečně přenesená telefonní čísla, tak i za úspěšně autorizované objednávky. Tato dohodnutá pravidla nebyla sporná, a proto nebyla ani předmětem správního řízení. Odpůrce vždy v souladu se smlouvou o propojení počty účtovaných portací odsouhlasil, faktury však neplatil a vrátil je navrhovateli z důvodu, že nesouhlasil s cenou. V závěru navrhovatel uvedl, že v uvedeném sporu postupoval v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a v té době platným opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3. Navrhovatel účtoval cenu za provedenou službu podle dohodnutých pravidel, tj. bez rozlišení úspěšná autorizace x přenesení, jednoduchá x komplexní objednávka, a vedl pouze evidenci rozhodnou pro účtování (postpaid, prepaid). Přesto navrhovatel předal počty přenesených telefonních čísel na základě jednoduché i komplexní objednávky, ačkoliv je považuje za irelevantní pro toto správní řízení, neboť způsob a ani zásady účtování nejsou sporné a nejsou předmětem sporu, sporná byla pouze jednotková cena. Navrhovatel odmítá jakékoliv přehodnocování pravidel, a trvá na podmínkách platných v době sporu. V závěru svého vyjádření uvedl navrhovatel přehled (po měsících) o počtech skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduchých objednávek za celé sporné období.

Dopisem ze dne 15. 6. 2009 navrhovatel doplnil k vyjádření odpůrce, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, že ve vyjádření odpůrce nenalézá žádné relevantní skutečnosti, ke kterým by se měl vyjádřit. Dále uvedl, že odpůrci nepřísluší spekulovat o důvodech správního orgánu ke změně opatření obecné povahy č. OOP 10/07.2005-3. Uvedl, že opatření obecné povahy slouží k regulačně - právním úkonům vymezených zákonem o elektronických komunikacích. Zákon o elektronických komunikacích zmocňuje Český telekomunikační úřad k vydání opatření obecné povahy, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel. V závěru navrhovatel uvedl, že pokud správní orgán došel k závěru, že v platném opatření obecné povahy nestanovil rozhodný okamžik pro účtování ceny za přenesení telefonního čísla, a tento nedostatek opravil provedením změny uvedeného opatření obecné povahy, je tato změna opatření obecné povahy závazná pro všechny operátory účinností změny uvedeného opatření obecné povahy, tj. od 19. 4. 2009. Tudíž nelze její začátek posunovat do minulosti.

Dopisem ze dne 27. 7. 2009 vyzval správní orgán odpůrce, aby přehodnotil své údaje o počtu skutečně přenesených telefonních čísel. Správní orgán porovnáním součtu navrhovatelem sděleného počtu skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduchých a komplexních objednávek v jednotlivých měsících (dopisy navrhovatele ze dne 13. 5. 2009 a 3. 6. 2009) a počtu zpracovaných objednávek (prepaid a postpaid), které jsou uvedeny v návrhu na zahájení správního řízení a jejichž součty v jednotlivých měsících sdělil navrhovatel správnímu orgánu dopisem ze dne 11. 3. 2009, zjistil, že v některých měsících, konkrétně v 01/06, 02/06, 05/06, 07/06, 9/06, 11/06, 11/06, 04/07, 08/07, 10/09, 01/07, 12/07, 03/08 a 06/08, bylo podle navrhovatele přeneseno více mobilních telefonních čísel, než kolik bylo zpracováno/autorizováno objednávek, přičemž v součtu za tyto měsíce bylo přeneseno o 4 762 telefonních čísel více, než kolik bylo v těchto měsících zpracováno objednávek.

Na základě této výzvy navrhovatel doložil dopisem ze dne 10. 8. 2009 nově upravený přehled o počtu skutečně přenesených telefonních čísel do sítě odpůrce, ale ani v těchto nově doložených údajích se neshodl s údaji odpůrce na počtu skutečně přenesených telefonních číslech do sítě odpůrce. Dopisem ze dne 11. 9. 2009 navrhovatel znovu potvrdil, že na uvedených počtech skutečně přenesených čísel trvá.

Dopisem ze dne 17. 9. 2009 navrhovatel na základě další výzvy správního orgánu doplnil údaje, na základě kterých se domáhá příslušenství v podobě smluvního úroku z prodlení ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý den z prodlení. Navrhovatel uvedl, že tento svůj nárok na smluvní úrok z prodlení odvozuje z toho, že služba byla poskytnuta podle zákona o elektronických komunikacích, a to „podle § 34 přes propojení, na základě smlouvy o Smlouvy o propojení uzavřené mezi stranami dne 22. 3. 2001, v které mají smluvní strany jasně smluvně dohodnuty podmínky pro určování vzájemně poskytnutých služeb, vč. příslušných smluvních sankcí při nesplnění povinností dle Smlouvy“. Z uvedeného navrhovatel dovodil, že podle Dodatku č. 2 Přílohy D bod 5.3 výše uvedené Smlouvy má právní nárok na smluvní úrok ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý den prodlení. Navrhovatel dále uvedl, že služby byly poskytnuty, a to přes propojení, a nikoliv vinou navrhovatele nebyla tato služba sjednána formou písemného dodatku. Navrhovatel neměl jinou možnost, než zákonem stanovenou povinnost plnit a službu poskytnout, aby se vyhnul postihu ze strany správního orgánu. V závěru navrhovatel uvedl, že pokud se správní orgán s jeho právním názorem neztotožní, žádá o přiznání zákonného úroku z prodlení podle § 517 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „občanský zákoník“) a podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.

Vzhledem k tomu, že se účastníci řízení neshodli na počtech skutečně přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce v předmětném období, svolal správní orgán pozvánkou ze dne 2. 10. 2009 ústní jednání na 19. 10. 2009, na kterém se měli účastníci řízení shodnout na počtu skutečně přenesených čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce na základě jednoduché objednávky a komplexní objednávky a na počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo přeneseno alespoň jedno telefonní číslo v jednotlivých měsících na základě důkazů doložených navrhovatelem.

Dopisem ze dne 3. 10. 2009 navrhovatel doplnil svá vyjádření k počtu skutečně přenesených telefonních čísel. Uvedl, že se s odpůrcem nemohl shodnout na počtu skutečně přenesených čísel, proto akceptoval návrh odpůrce, aby za počty skutečně přenesených čísel byly vzaty údaje z databáze CNPAC, které zároveň předložil správnímu orgánu. Podle názoru navrhovatele údaje z této databáze jsou relevantními údaji a důkazy o počtu skutečně přenesených telefonních čísel v předmětném období.

Dne 19. 10. 2009 se uskutečnilo u správního orgánu ústní jednání účastníků řízení s následujícími závěry.

Účastníci řízení si odsouhlasili, že údaje o počtu skutečně přenesených telefonních číslech registrovaných v databázi CNPAC považují za nesporné a odpovídající skutečnosti.

Odpůrce se zavázal vyjádřit se k údajům o počtu přenesených telefonních čísel, které předložil navrhovatel z databáze CNPAC do 26. 10. 2009, pokud s předloženými údaji nebude souhlasit.

Dále navrhovatel zopakoval, že trvá na svém návrhu v celém rozsahu. Na výzvu správního orgánu uvedl, že požaduje smluvní úroky z prodlení po jednotlivých měsících po uplynutí lhůty splatnosti jednotlivých faktur, a to ve výši 0,05 % za každý započatý den prodlení z dlužné částky.

K problematice úroků z prodlení sdělil odpůrce, že podle jeho názoru výše úroků z prodlení by měla být ve výši zákonných úroků, protože nebyla uzavřena smlouva, resp. dodatek ke smlouvě o propojení. Tyto zákonné úroky by měly být stanoveny až od okamžiku určení ceny za přenesení telefonních čísel v předmětném období správním orgánem.

Účastníci řízení na výzvu správního orgánu nenavrhli jiné důkazy, než ty, které byly již založeny ve spisu a které jsou jim známy.

Navrhovatel dále přislíbil doložit správnímu orgánu údaje o datu předání jednotlivých předmětných faktur odpůrci do 7 dnů od konání ústního jednání, přičemž obdržení faktur odpůrce nepochybnil.

Zároveň po ukončení ústního jednání měli účastníci řízení možnost seznámit se s podklady shromážděnými správním orgánem před vydáním rozhodnutí. Navrhovateli bylo předáno na jeho vyžádání vyjádření odpůrce ze dne 29. 7. 2009, jiné připomínky neměl. Odpůrce nevyužil možnosti seznámit se s podklady shromážděnými před vydáním rozhodnutí, pouze požadoval umožnit vyjádřit se k podkladům vloženým do spisu po 19. 10. 2009 (po ústním jednání).

Přislíbené údaje o datu předání (doručení) jednotlivých faktur odpůrci navrhovatel správnímu orgánu nepředložil. Rovněž odpůrce ve stanovené lhůtě nerozporoval počty skutečně přenesených telefonních čísel, které předložil navrhovatel z databáze CNPAC.

* * *

Správní orgán při posuzování předmětné věci vycházel kromě podkladů předložených účastníky řízení, ze zákona o elektronických komunikacích, z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, z podkladů shromážděných ve správním řízení čj. 39 516/2008-606, vč. pravomocného rozhodnutí o rozkladu správním orgánem II. stupně čj. 76 574/2008-603 ze dne 16. 10. 2008, dále z podkladů shromážděných ve správním řízení čj. 875/2006-610, vč. pravomocného rozhodnutí.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc rozhodnout ve společném řízení o předložených návrzích vyplývá ze skutečnosti, že jde o spory, které se týkají plnění zákonné povinnosti, a to povinnosti uvedené v § 34 zákona o elektronických komunikacích,

podle které je podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť povinen přenést telefonní číslo, pokud si o to účastník veřejné telefonní sítě požádá, a dále z § 55 odst. 1 téhož zákona, kdy podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky řízení navrženy. Pokud navrhované důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správnímu orgánu je známo a prokazují to i vyjádření účastníků řízení, že se navrhovatel s odpůrcem nedohodl na uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. 3. 2001, kterým by si účastníci řízení dohodli i cenu za přenesené číslo, a proto bylo vedeno u správního orgánu správní řízení pod čj. 875/2006-610 o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, a to zejména o určení výše ceny za přenesené číslo.

Navrhovatel nedoložil, že se s odpůrcem dohodl na způsobu úhrady a výpočtu ceny za přenesení čísla za období předcházející vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu ve správním řízení čj. 875/2006-610, nebo na jiném byť prozatímním řešení náhrady nákladů za přenesení čísla do doby vydání pravomocného rozhodnutí o ceně za přenesení čísla. Navrhovatel ani neprokázal, že cena za přenesené telefonní číslo, kterou požadoval uhradit po odpůrci za předmětné období dle své platné referenční nabídky (prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo a postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo) je/byla nákladově orientovaná ve smyslu § 55 zákona o elektronických komunikacích a obsahuje náklady vynaložené na přenesení telefonního čísla v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3.

Teprve pravomocné rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř., potvrzené rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 810/2008-603, stanovilo ceny za přenesení telefonního čísla, a to ve výši 524,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a 418,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Uvedené ceny byly zjištěny na základě předložených kalkulací účastníky řízení, které následně správní orgán prověřil a upravil podle principů jednotné metodiky pro přenositelnost telefonních čísel se zohledněním konkrétních postupů při zpracování objednávky u každého účastníka řízení. Správní orgán v uvedených rozhodnutích podrobně zdůvodnil, jak dospěl k uvedeným cenám za službu přenesení telefonního čísla, proto se správní orgán v tomto společném řízení čj. 92 152/2009-606, plně odvolává na odůvodnění výše uvedených cen za přenesení telefonních čísel, jak je uvedeno v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. a čj. 39 810/2008-603.

K cenám stanoveným správním orgánem v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. je třeba zdůraznit, že tyto ceny se vztahují k pětiletému období, počínaje zavedením služby přenositelnosti čísel na trh, konkrétně k období let 2006 až 2010. Správní orgán z tohoto předpokladu vycházel při stanovení sporných cen a v použitém obecném vzorci je počítáno s pětiletým obdobím, jak z hlediska počtu přenesených čísel, tak z hlediska vynaložených nákladů. Takto vypočtené ceny jsou průměrné, jsou relevantní k pětiletému období a pokrývají započtené náklady roku 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010. Principem tohoto výpočtu je, že za období pěti let, v souvislosti s návratností vynaložených investičních nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávek včetně provozních nákladů, budou operátorovi uhrazeny všechny započtené náklady tržbami.

V pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610 /XXI.vyř. je uvedeno, že

„Správní orgán při výpočtu nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávek vycházel z obecného vzorce, kde se součet efektivně a účelně vynaložených nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávek na přenesení čísla, tj. pouze přírůstkové náklady, dělí počtem přenesených čísel za posuzované období 5 let.

V čitateli jsou přírůstkové náklady související se zpracováním objednávek, tj. provozní náklady a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 opatření vynaložené za období pěti let. Do výpočtu nejsou zahrnuty

náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) respektive v čl. 14 a 15 opatření, tj. vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, náklady společného řešení včetně nákladů decentralizované části společného řešení a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel v souvislosti s návratností vynaložených investic za období pěti let, který je vypočten jako pětinasobek skutečného počtu přenesených čísel za rok 2006.“

V této souvislosti správní orgán upozorňuje, že stejným výpočtem bylo postupováno pro stanovení sporných cen u všech tří mobilních operátorů ve správních řízeních vedených u správního orgánu ve věci sporu o cenu za přenesení čísla.

Z logiky věci pak musí uvedené ceny za přenesení telefonního čísla platit po dobu pěti let - od počátku roku 2006 do konce roku 2010, což zahrnuje i období, které je předmětem tohoto společného správního řízení čj. 92 152/2008-606, tj. období od začátku ledna r. 2006 (od zahájení poskytování služby) do konce července r. 2008.

Tudíž jediná cena za službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce byla stanovena správním orgánem až v uvedeném pravomocném rozhodnutí ve výši 524,- Kč bez DPH, což je cena podstatně nižší, než kterou požaduje navrhovatel.

V této souvislosti správní orgán uvádí, že výše uvedené ceny si účastníci řízení sjednali až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení dne 9. 2. 2009 s tím, že uvedené ceny za přenesení telefonního čísla na základě jednoduché objednávky ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak jsou platné a účinné již od 1. 8. 2008. Přičemž si dále sjednali cenu za přenesení telefonních čísel tvořících komplexní objednávku, a to tak, že ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce je ve výši $100+424*N$ s platností a účinností od 1. 1. 2009 a ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele ve výši $34+384*N$ s platností a účinností od 1. 8. 2008, kde N je počet přenesených čísel v rámci dané objednávky.

Správní orgán ve správním řízení čj. 39 516/2008-606, vydal rozhodnutí, které však bylo v řízení o rozkladu správním orgánem II. zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. (Toto řízení bylo v rámci nového projednání věci následně spojeno se správním řízením čj. 92 152/2008-606 - společné řízení.) V rozhodnutí o rozkladu čj. 39 810/2008-603 vyslovil správní orgán II. stupně právní názor, a to, že navrhovateli náleží úhrada za přenesení telefonního čísla, ale je třeba určit v jaké výši. Přičemž cena za přenesení telefonního čísla byla pravomocně stanovena v jiném správním řízení čj. 875/2006-610/XXI.vyř. až v březnu roku 2008 s tím, že ji není možno překročit, avšak smluvním ujednáním si mohou účastníci sjednat ceny nižší. Uvedl, že správnímu orgánu je tudíž znám detailní postup výpočtu ceny, která má zahrnovat účelně a efektivně vynaložené náklady, přiměřený zisk a zohledňovat rizika. Takto stanovená cena správním orgánem v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř., proti původně požadované ceně (prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo, postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo), kterou navrhovatel odpůrci za službu přenesení čísla účtoval a které se v tomto správním řízení domáhal, byla významně snížena, neboť správní orgán ve správním řízení čj. 875/2006-610 pečlivě posuzoval jednotlivé náklady ovlivňující tuto cenu, a to tak, aby byla stanovena cena skutečně nákladově orientovaná, zahrnující efektivně a účelně vynaložené náklady, zajišťující návratnost investic a zohledňující příslušná rizika. Z uvedeného pak správní orgán II. stupně ve svém rozhodnutí o rozkladu dovedl, že požadovaná cena navrhovatelem uvedená v návrhu správního řízení co do své výše není oprávněná, neboť se nejedná o cenu nákladově orientovanou stanovenou v souladu s ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, protože do ceny za přenesení telefonního čísla je možné zahrnovat výlučně ty náklady, které přímo vstupují do procesu realizace zpracování konkrétní objednávky na přenesení telefonního čísla, jakožto tzv. „přírůstkové náklady“, tedy takové náklady, kterým by se operátor vyhnul, nebýt realizace dané objednávky na přenesení telefonního čísla. Správní orgán II. stupně vycházel z toho, že v ukončeném správním řízení čj. 875/2006-606 se již určená nákladově orientovaná cena za přenesení čísla váže k naturální jednici, tj. k jednomu přenesenému číslu a vyjadřuje individuální náklady vynaložené na tuto jednici, a pokud je z fakturace za přenesená telefonní čísla patrné, kolik bylo v jednotlivých měsících přeneseno čísel, tj. v jakém rozsahu byla zákonem stanovená služba poskytnuta, a pokud je dále z činnosti správního orgánu a z materiálu shromážděného v průběhu citovaného

správného řízení znám vzorec pro kalkulaci ceny, měl by správní orgán určit rozsah kompenzace, která za splnění zákonem dané povinnosti navrhovateli náleží.

Správní orgán pak v tomto rozhodnutí ve společném řízení vycházel vzhledem k tomu, že nedošlo pro sporné období k uzavření dohody, z vysloveného právního názoru správního orgánu II. stupně, jak bylo uvedeno výše, tj. zaměřil se na kompenzaci nákladů souvisejících s přenesením telefonních čísel od navrhovatele k odpůrci.

Tato kompenzace nákladů by podle názoru správního orgánu I. stupně také měla splňovat zároveň podmínku uvedenou v § 55 odst. 1 a odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, a to, že by i tato kompenzace nákladů měla být nákladově orientovaná a měla by zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Zároveň tato kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla nemůže být vyšší, než ceny, které byly správním orgánem stanoveny pravomocným rozhodnutím ve správním řízení vedeném pod čj. 875/2006-610 o uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. 3. 2001, což je i v souladu s odůvodněním pravomocného rozhodnutí správního orgánu II. stupně o rozkladu čj. 39 810/2008-603.

S ohledem na již výše uvedenou skutečnost, že poskytování služby přenesení telefonního čísla je považováno ze strany účastníků řízení za službu úplatnou, je třeba se zabývat otázkou, kolik bylo skutečně přeneseno telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, aby bylo možno zjistit oprávněnost požadavku navrhovatele na úhradu ceny, resp. kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla v předmětném období. Tato kompenzace nákladů musí vycházet z nákladů za přenesení telefonního čísla, které navrhovateli vznikly, a zároveň zohlednit tu skutečnost, že k přenesení telefonního čísla došlo na základě jednoduché nebo komplexní objednávky.

Na počtech skutečně přenesených mobilních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce s rozlišením podle objednávek (jednoduchá a komplexní a počet komplexních objednávek), se navrhovatel nemohl v průběhu správního řízení shodnout s odpůrcem. Nakonec našli účastníci řízení shodu v tom, že počet skutečně přenesených telefonních čísel bude vyplývat z databáze CNPAC. Na základě této dohody předložil navrhovatel dopisem ze dne 6. 10. 2009 správnímu orgánu konečný přehled o počtu skutečně přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, který vycházel z údajů z databáze CNPAC. Odpůrce jejich výši nerozporoval, tím doložený počet odsouhlasil v souladu se závěry zápisu z ústního jednání dne 19. 10. 2009.

Proto správní orgán postupoval v souladu s § 141 odst. 4 správního řádu a vzal za svá zjištění shodná tvrzení účastníků o počtu přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce.

Částku, jako kompenzaci nákladů, která navrhovateli náleží za přenesení jednoho telefonního čísla na základě jednoduché nebo komplexní objednávky, správní orgán odvodil z výroku pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. a z jeho odůvodnění, ve kterém byla také odvozena cena za zpracování komplexní objednávky. Na str. 18 citovaného pravomocného rozhodnutí je uvedeno: „Správní orgán stanovil rovněž cenu za přenesení čísla ze sítě odpůrce na základě komplexní objednávky: Komplexní objednávka se týká přenesení skupiny několika čísel najednou. Výpočet ceny za komplexní objednávku se odráží od jednoduché objednávky a současně zohledňuje, že některé procesy (kroky) jsou společné pro celý komplex přenášených čísel, a tudíž část nákladů s nimi spojených společně sdílí celý soubor přenášených čísel. Druhá část nákladů je závislá na počtu přenášených čísel. Výpočet pro komplexní objednávku byl proveden dle následujícího vzorce: Náklady na hromadnou portaci = náklad společný, tj. 100 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 424,- Kč)“. Výpočet ceny za přenesení telefonního čísla, v uvedeném pravomocném rozhodnutí správního orgánu, vychází z předpokladu, že došlo skutečně k přenesení telefonního čísla, což je v souladu s příslušným opatřením obecné povahy a i s § 34 zákona o elektronických komunikacích, jak je zdůvodněno dále.

Jak bylo uvedeno výše, náklady na zpracování komplexní objednávky jsou rozdílné od zpracování jednoduché objednávky, neboť společný náklad nákladů na hromadnou portaci je ve výši 100,- Kč a náklad související s přenesením každého telefonního čísla je 424,- Kč. Má-li správní orgán kompenzovat náklady za přenesení telefonních čísel v předmětném období, musí

vycházet z počtu skutečně přenesených telefonních čísel s rozlišením na základě jednoduché a komplexní objednávky a počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo přeneseno alespoň jedno telefonní číslo.

Proto správní orgán při stanovení kompenzace nákladů za službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce vycházel pouze z počtů skutečně přenesených čísel v jednotlivých měsících. Tyto počty si účastníci řízení odsouhlasili podle údajů z databáze CNPAC, s rozlišením přenesení čísla na základě jednoduché a komplexní objednávky a počtu komplexních objednávek takto:

	Počet čísel jednoduchá objednávka	Počet čísel komplexní objednávka	Počet komplexních objednávek	Celkem Kč za všechna přenesená čísla vč. počtu komplexních objednávek bez DPH	Celkem Kč za všechna přenesená čísla vč. počtu komplexních objednávek vč. DPH 19%	Datum splatnosti
I.06	398	32	15	223 620,00	266 107,80	17.3.2006
II.06	2 700	148	66	1 484 152,00	1 766 140,88	13.4.2006
III.06	2 983	133	45	1 623 984,00	1 932 540,96	14.5.2006
IV.06	1 651	66	20	895 108,00	1 065 178,52	11.6.2006
V.06	1 717	60	21	927 248,00	1 103 425,12	13.7.2006
VI.06	1 503	30	14	801 692,00	954 013,48	9.8.2006
VII.06	1 123	17	7	596 360,00	709 668,40	10.9.2006
VIII.06	1 701	46	22	913 028,00	1 086 503,32	15.10.2006
IX.06	1 421	31	14	759 148,00	903 386,12	11.11.2006
X.06	1 747	38	18	933 340,00	1 110 674,60	6.12.2006
XI.06	1 571	20	9	832 584,00	990 774,96	12.1.2007
XII.06	2 352	77	24	1 267 496,00	1 508 320,24	7.2.2007
I.07	2 967	72	29	1 588 136,00	1 889 881,84	16.3.2007
II.07	1 812	47	19	971 316,00	1 155 866,04	11.4.2007
III.07	1 931	30	11	1 025 664,00	1 220 540,16	12.5.2007
IV.07	1 666	27	13	885 732,00	1 054 021,08	3.6.2007
V.07	1 942	37	10	1 034 296,00	1 230 812,24	14.7.2007
VI.07	1 637	31	15	872 432,00	1 038 194,08	3.8.2007
VII.07	1 661	32	14	885 332,00	1 053 545,08	5.9.2007
VIII.07	2 066	28	13	1 095 756,00	1 303 949,64	6.10.2007
IX.07	2 043	46	19	1 091 936,00	1 299 403,84	3.11.2007
X.07	2 541	66	19	1 361 368,00	1 620 027,92	5.12.2007
XI.07	2 342	39	17	1 245 444,00	1 482 078,36	4.1.2008
XII.07	2 593	68	30	1 390 564,00	1 654 771,16	13.2.2008
I.08	3 489	94	34	1 871 492,00	2 227 075,48	7.3.2008
II.08	2 586	52	17	1 378 812,00	1 640 786,28	13.4.2008
III.08	2 325	118	28	1 271 132,00	1 512 647,08	3.5.2008
IV.08	3 095	133	27	1 680 872,00	2 000 237,68	4.6.2008
V.08	2 599	80	26	1 398 396,00	1 664 091,24	5.7.2008
VI.08	2 281	78	24	1 230 716,00	1 464 552,04	3.8.2008
VII.08	3 138	53	21	1 668 884,00	1 985 971,96	14.9.2008
	65 581	1 829	661	35 206 040,00	41 895 187,60	

V části I. výroku rozhodnutí správní orgán rozhodl o povinnosti odpůrce uhradit kompenzaci nákladů za přenesená čísla v jednotlivých měsících, jejichž měsíční výše odpovídá výpočtu podle výše uvedeného principu stanovení kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla a dle doloženého přehledu přenesených čísel na základě jednoduchých a

komplexních objednávek a počtu komplexních objednávek v jednotlivých měsících, jak byl účastníky řízení potvrzen (viz tabulka výše) v celkové výši 41 895 187,60 Kč vč. DPH.

S ohledem na skutečnost, že navrhovatel požadoval po odpůrci uhradit dlužné částky z neuhrazených měsíčně vystavovaných faktur – daňových dokladů za přenesení telefonních čísel v jednotlivých měsících a i jejich příslušenství v podobě úroku z prodlení, byl správní orgán nucen zabývat se kromě výše kompenzace nákladů za přenesení telefonních čísel k odpůrci v jednotlivých měsících také otázkou, od kterého dne se dostal odpůrce do prodlení s úhradou jednotlivých faktur, resp. kompenzace za splnění zákonné povinnosti, a v jaké výši úroky z prodlení navrhovateli přísluší.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel plnil zákonnou povinnost, na niž neměl s odpůrcem uzavřenu smlouvu resp. dodatek ke Smlouvě o propojení (což se stalo až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení ze dne 9. 2. 2009), a správnímu orgánu neprokázal, kdy odpůrce obdržel jednotlivé faktury (viz § 369a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku), je nutno posuzovat právo na úhradu úroků z prodlení podle § 369a odst. 2 písm. b) obchodního zákoníku, a to, že toto právo vznikne uplynutím 30 dnů od obdržení zboží nebo služby.

Prozkoumáním jednotlivých faktur, jejichž kopie doložil správnímu orgánu navrhovatel, a jejichž obdržení ani odpůrce nerozporel, správní orgán zjistil, že navrhovatel na jednotlivých fakturách nepožadoval splatnost dříve než 30 dnů od ukončení jednotlivého měsíce, ve kterém byla služba přenesení telefonního čísla poskytnuta. Protože tento požadavek navrhovatele nepřekračuje zákonný nárok podle § 369a odst. 2 písm. b) obchodního zákoníku správní orgán akceptoval navrhovatelem požadovaný okamžik prodlení, tj. den následující po splatnosti jednotlivých faktur, jako určení dne prodlení, jak uvedl navrhovatel (viz ústní jednání 19. 10. 2009). Přestože podle § 369a odst. 2 písm. b) obchodního zákoníku vzniká prodlení dlužníka dříve, než požaduje navrhovatel, správní orgán v tomto nemůže překročit návrh, a proto je nárok na úroky z prodlení přiznáván od okamžiku dne následujícího po uváděné splatnosti jednotlivých faktur.

Vzhledem ke skutečnosti, že teprve dnem 9. 2. 2009, kdy byl mezi účastníky řízení uzavřen Dodatek č. 10 ke Smlouvě o propojení, si smluvní strany zároveň sjednaly v novém bodu 10.3 Přílohy B, že vyúčtování služby přenesení telefonního čísla se řídí příslušnými ustanoveními přílohy D smlouvy o propojení, a v této Příloze D je mimo jiné i sjednán smluvní úrok z prodlení ve výši 0,05 % denně z dlužné částky za každý i započatý den prodlení a účtovaná strana je povinna vyúčtovaný úrok zaplatit. Z uvedeného je pak zřejmé, že požadavek na smluvní úrok z prodlení ve výši 0,05 % za každý den prodlení požadovaný navrhovatelem za období předcházející uzavření Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení, nebyl důvodný. Protože požadovaný úrok z prodlení ve výši 0,05 % denně z dlužné částky je vyšší než zákonný úrok z prodlení, nelze jej přiznat v této výši. Navrhovateli lze přiznat pouze zákonný úrok z prodlení (jak mimo jiné také uvedl navrhovatel ve svém dopise ze dne 17. 9. 2009), jak vyplývá z § 369 a § 369a obchodního zákoníku, kdy úroky z prodlení, pokud nejsou smluvně sjednány, jsou stanoveny předpisy práva občanského, a to v souladu s § 517 odst. 2 občanského zákoníku (tj. zákonné úroky z prodlení), ve spojení s nařízením vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb. Ve výroku I. rozhodnutí uvedený zákonný úrok z prodlení je v souladu s § 1 uvedeného nařízení vlády, a to ode dne následujícího po dni splatnosti jednotlivých měsíčních faktur – daňových dokladů dle požadavku navrhovatele, který není v rozporu se zákonem.. V souladu s tímto nařízením výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Ke lhůtě splatnosti uložené povinnosti v tomto rozhodnutí, kterou požadoval navrhovatel, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, správní orgán uvádí, že tato lhůta není v rozporu s právními předpisy a správní orgán ji považuje za přiměřenou ke splnění povinnosti uložené v tomto rozhodnutí.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že požadavku navrhovatele v částce 148 729 210,70 Kč vč. DPH s příslušenstvím nemohl vyhovět, neboť navrhovatel požadoval

vyšší částku, která vycházela z počtu všech autorizovaných objednávek a z účtované ceny, a to za prepaid 2 085,- Kč/přenesené číslo a za postpaid 2 595,- Kč/přenesené číslo, než odpovídalo celkové částce za kompenzaci nákladů za skutečně přenesená telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce v jednotlivých měsících (zdůvodnění, proč lze přiznat kompenzaci nákladů pouze za skutečně přenesená telefonní čísla je uvedeno dále).

K části III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o návrhu navrhovatele na úhradu nákladů společného správního řízení za 2 uhrazené správní poplatky (rozhodnutí se vydává ve dvou spojených správních řízeních) rozhodoval v souladu s § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele v jednotlivých spojených správních samostatně. Jinou náhradu nákladů účastníci řízení nepožadovali.

Je nutno uvést, že v tomto společném správním řízení byly uhrazeny 2 správní poplatky, každý ve výši 500 000,- Kč, a to jeden ke správnímu řízení zahájenému pod čj. 39 516/2008-606 a druhý ke správnímu řízení zahájenému pod čj. 92 152/2008-606, přičemž je nutno posuzovat nárok na přiznání náhrady nákladů řízení v souladu s rozhodovací praxí správního orgánu, která mj. vychází z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01, a to poměrem úspěšnosti v každém správním řízení samostatně.

Ve správním řízení 39 516/2008-606 zahájeném na částku 156 478 187,25 Kč vč. DPH za přenesená telefonní čísla za období leden 2006 až březen 2008 byl navrhovatel úspěšný v částce 34 780 334,68 Kč vč. DPH, což je cca 22,227 % z požadované částky.

Ve správním řízení 92 152/2008-606 zahájeném na částku 34 146 211,05 Kč vč. DPH za přenesená telefonní čísla za období duben 2008 až červenec 2008 byl navrhovatel úspěšný v částce 7 114 852,92 Kč vč. DPH, což je 20,836 % z požadované částky.

Vzhledem k tomu, že v předmětných správních řízeních nebyl navrhovatel úspěšný více než v 50 %, resp. byl více neúspěšný, než úspěšný, nelze mu ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích přiznat ani poměrnou část z požadované náhrady nákladů za 2 uhrazené správní poplatky.

Odpůrci náklady řízení nevznikly, proto se žádnému účastníku řízení nárok na náhradu nákladů nepřiznává, jak je uvedeno ve výroku III. rozhodnutí a každý účastník si nese sám náklady, které mu s tímto řízením vznikly.

K dalším požadavkům/námitkám navrhovatele a odpůrce, ke kterým správní orgán ve svém rozhodnutí nepřihlédl, je třeba uvést následující.

K požadavku navrhovatele na úhradu ceny za všechny akceptované objednávky ve výši dle referenční nabídky navrhovatele je třeba uvést, že správní orgán zastává jednoznačné stanovisko, že cena za přenesení čísla se platí pouze za ta telefonní čísla, která skutečně byla přenesena a nikoliv za úspěšnou autorizaci objednávky na přenesení telefonního čísla. Tato skutečnost vyplývá již ze samého opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, viz článek 12 - Ceny služeb související s přenositelností telefonních čísel, kde je uvedeno: „Ceny služeb související s přenositelností telefonních čísel, jimiž jsou a) přenos čísla mezi opouštěným a přijímajícím operátorem, b) vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, c) služby poskytované provozovatelem společného řešení“ a článek 13 Cena za přenos čísla mezi opouštěným a přijímajícím operátorem, odstavec 1, kde je uvedeno: „Cenu za přenesení telefonního čísla,...“. Z uvedeného je zřejmé, že jednou z cen, kterou hradí opouštěný operátor přijímajícímu operátorovi, je cena za přenos čísla. Z celého textu opatření obecné povahy (platného a účinného v době sporného období), ale ani z § 34 zákona o elektronických komunikacích, nelze dovodit, podle názoru správního orgánu, tvrzení navrhovatele, že přijímající operátor hradí opouštěnému operátorovi i cenu za nepřenesená telefonní čísla, a to z důvodu, že sice byla autorizována objednávka, ale k přenesení telefonního čísla ve skutečnosti nedošlo. Opatření obecné povahy mluví pouze o ceně za přenesení čísla a nikoliv o ceně za nepřenesení čísla na základě autorizované objednávky. Správní orgán proto nemůže souhlasit s názorem navrhovatele, uváděným v jeho vyjádřeních, že výše citované opatření obecné povahy platné v předmětném období neřešilo rozhodný okamžik pro oprávněnost účtování ceny za přenesení telefonního čísla. Naopak podle názoru správního orgánu z celého opatření obecné povahy vyplývá, že se platí sjednaná cena za přenos telefonního čísla. Přenosem

telefonního čísla lze jazykovým i logickým výkladem považovat pouze uskutečněný přenos telefonního čísla a nikoliv i neuskutečněný přenos telefonního čísla, byť by byla objednávka autorizovaná. Přenos čísla je podle názoru správního orgánu jednoznačně určený okamžik, pro oprávněnost účtování ceny za přenesení telefonního čísla. Změna opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 v článku 13 vložení odstavce 3 z r. 2009 pouze doplňuje a upřesňuje rozhodný okamžik pro úhradu ceny, což je vlastní přenesení telefonního čísla k převírajícímu operátorovi a vyřazení objednávky ze společného řešení podle článku 11 a 12 uvedeného opatření. Nejedná se tedy o změnu citovaného opatření, jež by měnila nebo zakládala nová práva a povinnosti vztahující se úhradě cen za skutečně přenesená mobilní telefonní čísla. Tato povinnost platila v opatření obecné povahy od počátku, jak je uvedeno výše. Z tohoto důvodu se ani nemůže jednat o porušení principu právní jistoty a retroaktivní účinnosti uvedeného doplnění opatření obecné povahy.

Na základě výše uvedeného nelze proto akceptovat požadavek navrhovatele na uhrazení částky za prepaid 2 085,- Kč/přenesení telefonního čísla a postpaid 2 595,- Kč/přenesení telefonního čísla, resp. za autorizaci objednávky. Neboť ceny požadované a také fakturované navrhovatelem (nebyly smluvně sjednány ve smyslu § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, ale ani nebyly stanoveny podle § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, a správní orgán měl v souladu s pravomocným rozhodnutím správního orgánu II. stupně ze dne 16. 10. 2008 čj. 76 574/2008-603 zabývat se kompenzací nákladů za skutečně přenesené číslo.

Správní orgán rovněž nemohl vyhovět námitce navrhovatele (uvedené v dopise ze dne 3. 6. 2009), týkající se ekonomické hodnoty úkonu souvisejícího s poskytnutím služby přenesení telefonního čísla, bez ohledu na skutečnost, že byla-li služba poskytnuta celá nebo jen její část, čímž odůvodňoval požadavek na úhradu všech akceptovaných objednávek a nikoliv pouze úhradu za skutečně přenesená telefonní čísla. Správní orgán k tomu uvádí, že sám navrhovatel doložil ve správním řízení čj. 875/2006-610 kalkulaci nákladů na lidské zdroje (variabilní náklady), ve které zahrnul jak náklady na (i) neúspěšnou autorizaci, (ii) úspěšnou autorizaci s nedokončenou portací, (iii) úspěšnou portaci, a tyto náklady správní orgán při stanovení ceny za přenesení telefonního čísla ve správním řízení čj. 875/2006-610 plně akceptoval. Z uvedeného pak vyplývá, že v předmětném pravomocném rozhodnutí správního orgánu cena za přenesení telefonního čísla zohledňovala i náklady neúspěšné autorizace či nedokončené portace. S výpočtem ceny za přenesení telefonního čísla byl navrhovatel seznámen (v řízení čj. 875/2006-610), tudíž je mu známo, že náklady na neúspěšné autorizace a nedokončené portace jsou v ceně zahrnuty. Účtováním ceny i za tyto úkony ze strany navrhovatele, kdy nedošlo k úspěšnému přenesení telefonního čísla, by znamenalo v konečném důsledku, že by navrhovatel požadoval duplicitní úhradu.

K námitce odpůrce, který požadoval započtení jeho pohledávky vůči navrhovateli ve výši 809,- Kč za přenesení telefonního čísla za síť odpůrce do sítě do sítě navrhovatele, správní orgán uvádí, že toto správní řízení bylo vedeno na základě návrhu navrhovatele o stanovení povinnosti odpůrce a nikoliv o stanovení povinností navrhovatele. Jak bylo v rozhodnutí na str. 10 uvedeno o nároku odpůrce vůči navrhovateli, je vedeno samostatné správní řízení čj. 45 732/2009-606.

K požadavku odpůrce na stanovení symetričnosti cen, je třeba uvést, že správní orgán rozhodoval o kompenzaci nákladů za skutečně přenesená telefonní čísla, a výše kompenzace nákladů byla odvozena z nákladově orientovaných cen dle pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř.

Správní orgán rovněž nepovažoval za podstatné, aby navrhovatel prokazoval dalším způsobem svůj požadavek úhradu částky za skutečně přenesená telefonní čísla v předmětném období. Dohodou účastníků řízení byl odsouhlasen způsob zjištění počtu skutečně přenesených telefonních čísel – z databáze CNPAC, tudíž tento počet přenesených telefonních čísel se stal nesporný a výše kompenzace nákladů vycházela z těchto počtů, ze závěrů pravomocného rozhodnutí čj. 39 810/2008-603 správního orgánu II. stupně a z pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. Tudíž nebylo nutno se znovu zabývat kalkulací kompenzace nákladů za skutečně přenesená telefonní čísla na základě jednoduché a komplexní objednávky.

K námitce odpůrce, který nesouhlasil s navrhovatelem požadovanými úroky z prodlení po uplynutí splatnosti jednotlivých měsíčních faktur – daňových dokladů, z důvodu, že až tímto rozhodnutím bude stanovena cena, kterou je odpůrce povinen uhradit navrhovateli za skutečně přenesená telefonní čísla za celé sporné období, nelze vyhovět. Při posuzování nároku navrhovatele na úroky z prodlení vycházel správní orgán z § 369a obchodního zákoníku, zejména z jeho odstavce 2 za splnění podmínky odstavce 3, neboť v průběhu správního řízení nebylo zpochybněno, že v jednotlivých měsících byla služba přenesení telefonních čísel poskytnuta, kterou považovali účastníci řízení za úplatnou, proto také navrhovateli náleží měsíční kompenzace nákladů vč. úroku z prodlení.

Proč nelze považovat nárok navrhovatele za bezdůvodné obohacení, jak namítal odpůrce, odpověděl ve svém rozhodnutí správní orgán II. stupně čj. 39 516/2008-606 ze dne 16. 10. 2008, když vyslovil právní názor, že se má správní orgán zabývat kompenzací nákladů za přenesené číslo, jak je uvedeno na str. 16 tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: podatelna@ctu.cz.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Pavel Dvořák".

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

"DS"

VYPRAVENO DNE 23-12-2009